

وینەى شیعری ئە شیعەرەکانى وهفایى دا
(به نموونه وینەى خواستن)

م.م. ههژار فهقى سلیمان حسین

م.م. مەریوان حسین فەرھان

زانکۆى چەرمو، فهکهلتى پەرورده

تاریخ نشر البحث : ٢٣ / ٨ / ٢٠١٦

تاریخ استلام البحث : ٥ / ٦ / ٢٠١٦

پێشهكى:

بۆ خویندنهوه و لیکدانهوه و ڕاڤهکردنى شیعری کلاسیک و نزیکبوونهوه له ئامانج و مه بهست و ئیستاتیكای ئەو شیعرا نه، پێویسته لهو تیوریانه نزیك بینهوه، كه ئەو شیعرا نهى له سه ر بنیاتنراوه، بهكێك لهو تیوریانهى كه شیعری کلاسیكى ڕۆژهه لاتى به گشتى و شیعری کلاسیكى كوردى به تاییه تی له سه رى بونیادنراوه، هونه رەکانى رهوانبێژى بوون، بى گه رانه وه بۆ ئەو هونه رانهى رهوانبێژى، لیکدانه وه و ڕاڤه کردنى شیعری کلاسیكى ئاراسته یه كى تر وه رده گریت، له نیو هه موو ئەو هونه رانه ش هونه ر و وینەى خواستنه، كه به دیدى ره خنه گران و لیکۆله رانى ئەدهبى گرنگترین و به هیژترین دروستکەر و دارپێژەرى وینەیه له شیعردا له كۆنه وه تا وه كو ئیستا.

شیعەرەکانى وهفایى ' وهك شیعەرگه لێكى به رچاوى نیو شیعری کلاسیكى كوردى، له مه روه وه كارى له سه ر نه كراوه، تا وه كو په ی به به رزى وینه شیعرییه كانى ئەم شاعیره بریت و زیاتر له شاعیریتى ئەم شاعیره بگه یین و توانا و سه لیه قه شیعری و زمانى و هونه رى ئەم شاعیره مان بۆ روونبیتنه وه، هه ر بۆیه ئیمه له خه ممانه وه بۆ لیکدانه وه ی شیعەرەکانى وهفایى (شیعره كوردییه كان) به و پێودانگ و پێوه رانه ی ئاماژه مان پێدا، ده مانه ویت كار له سه ر شیعری ئەم شاعیره بکه یین و ئەو ده قه شیعریانه به ریاسبه دین، كه له ریگه ی وینەى خواستنه وه بونیات نراون، به و هیوایه یین لیکۆلینه وه كه بتوانیت خزمه تێك به ئەدهبى كوردى و شیعری وهفایى بکات و ببیته ده ره چه و ده لاقه یه ك بۆ لێوه روانینی شیعری وهفایى.

هؤى هه بژاردنى ئەم بابەتە :

كەمى كارکردن و لیکۆلینەوه لەسەر شیعەرەکانى وهفایى ئە نیوەندە ئەکادیمیەکاندا، بە تاییەتیش کارکردن و لیکۆلینەوه بەم پێوەر و پێوانگە، واتا ئە رووی وینەى شیعری بەگشتى و وینەى خواستن بە تاییەتى، كە ئەم لیکۆلینەوه مەبەستییەتى، بۆ ئەوەى توانا و سەلیقە و باکگراوندی شیعری وهفاییمان بۆ دەریکەوێت.

رێیازی لیکۆلینەوهکە :

رێیازی لیکۆلینەوهکە رێیازی وهسفی- شیکارییە و سەرچاوەکانى رەوانبێژی بە تاییەتى خواستن، پالپشتى تیۆر و رێیازی لیکۆلینەوهکە دەکات و ئەو گۆشە نیگایەوه کارى لەسەر دەکات.

پرۆگرامى لیکۆلینەوهکە :

پرۆگرام و ناوهرۆكى لیکۆلینەوهکە ئە پێشەکییەك و سێ تهوهه پیکدیت:

ئەتەوهرى یەكەمدا، باس ئە چەمك و زاراوه و گرنگی وینەى شیعری و رۆلى وینەى شیعری وهك بونیاتیكى گرنگ بۆ لیکدانەوه و لیکۆلینەوه ئە بونیاتی شیعری و پەى بردن و دەستشێشانکردنى شیعرییەتى دەق لەرووی وینەى شیعرییەوه، دەکریت.

ئەتەوهرى دوومدا، چەمك و زاراوهى خواستن بەرباسدەدریت وهك گرنگترین و تۆکمەترین درووستکەرى وینەى هونەرى ئە شیعری کۆن و نویدا و خستنهرووی تیروانینی لیکۆلەران و رەخنەگرانی ئەدەبى لەوبارەیهوه.

ئەتەوهرى سێیەمدا: تیشك دەخریتە سەر خواستن و جۆرەکانى، وهك درووستکەرى وینەى هونەرى ئە شیعری وهفاییدا، ئەمەش بە پراکتیککردنى ئە سەر شیعەرەکانى وهفایى.

ئە دواتریشدا خستنهرووی ئەو ئە نجامانەى كە لیکۆلینەوهکە پێى گەبشتوو، پاشان سەرچاوەکانى لیکۆلینەوهکە و ئە کۆتاییدا پوختەى لیکۆلینەوهکە بە هەردوو زمانى عەرەبى و ئینگلیزى، خراوتە روو.

تهوهری یه کهم: زاراوو و چه مکی وینهی شیعیری:

وینهی شیعیری، که چند زاراوویه کی تری بو دانراوه، وهکو وینهی نه ده بی و وینهی هونهری و تابلوی شیعیری و... هتد. یه کی که له زاراوو ره خنه بییه دیاره کانی نیو دنیا ی نه دهب و لی کوئینه وه نه ده بییه کان، ((وینه له ره خنه ی نه وروو پیدا (image ی پی ده و تری ت، که وشه یه کی ئینگلیزیه، ناشکراشه که وشه ی (imagination ی ئینگلیزی له وشه ی (imagimoto ی لاتینییه وه وهرگراوه و بهرام بهری له یونانی دا (pnantasia) یه و راسته و خو ی وشه ی ئینگلیزی (fancy) لیوهرگراوه، که واته وشه ی (imagination) به واتای خه یال دیت، له یونانی ش (pnantasia) به واتای خه یال دیت، چونکه خه یال ره که زیکی مه زنی شیعه و له درووستکردنی وینه ی هونهری دا به شداریه کی فراوان ده کات))^١.

وینه ی شیعیری کیشانی وینه ی خه یالییه و کاریگه رییه که ی په یوه سته به دروون و توانای شاعیره که وه، هه یه به ره ست و به رجه سته یه، هه شه به پیچه وانوه درووستکراو و به ره ست نییه^٢ نه گهر به ساده یی له م زاراوو بروانین، ده بینین به واتای کیشانی وینه دیت له شیعر دا و به وشه، شیعریش هیچ نییه جگه له کیانیکی زمانی و زمانیش له ریگه ی وشه وه خو ی مانیفیست ده کات، بویه یه کی که له پایه کانی درووستکردن و بونیاتانی وینه له ریگه ی لی کدانی وشه کانه وه ده بی ت و کارکردنه له ناستی فورمدا وهک لای نه رستو نه مه روونکراوه ته وه، یه کیکی تریان له ناستی ناوهر وک و ده ستکاری کردنی واتا باوه کان، نه وی تریان که بنه رته ی پی ده ری شیعیریه ت و چیژه، روونکردنه وه و به راوردکردنه، که نه مه ی داویان توانای درووستکردنی ناکوتا وینه ی هه یه، له م رووه شه وه (سی. دی. لویس) سه باره ت به بونیاتی وینه ده لی ت: ((وه سف و خوزه و لی کچوون وینه درووست ده کن))^٤ له م پیناسه ی دا نه گهر سه رنج بده ی نه هه ردوو وشه ی وه سف و لی کچوون، (له بنه رته دا لی کچوون به شیکه له وه سف) مه به ست و نامانجی راسته قینه ی درووستکردنی وینه ده سه لی نی ت، کاتی که شاعیر ده یه وی ت ته عبیر بکات، بو نمونه نه گهر بیه وی ت ته عبیر له یار بکات، نه وا یار دوو ره هندی هه یه، ره هندی یه که م دیوه مرو قینی و واتاییه که ی یاره، که بریتییه له خوشه ویستی و وه فا و بیوه فایی و وه صل و هیجران و غم و شادی و... هتد. شاعیر بو نه وه ی هه موو نه وانه له شیعر دا به ریاسبات دیت له ریگه ی وه سف و چواندنه وه نه وانه نیشاندده ات، پیمانده لی ت، وه صل ت جه ننه ته و هیجرانت دوزخ، وه فات عه نقایه و غم ت ته مه. ره هندی دووه می شی ره هه نده به ره سته یه کانی یاره، که بالا و روومه ت و چاو و بر و و برژانگ و پرچ و نیو قه د و گهر دن و... هتد، له فورمه باوه که ی دا هه موو نه وانه ته شبیه کراون و هه رییه که یان وینه گه لی کی جوانیان لی درووستکراوه، وهک چواندنی بالا به عه رعه ر و روومه ت به خو ر و چاو به نی رگس و بر و به شم شیر و برژانگ به خه ده نگ و پرچ به ره شمار و نیو قه د به تانه موو و گهر دن به مینا و... هتد.

هەر لهو پیناسه یه دا وشه (خوازه) ش هاتوو، بیگومان چواندن قوناغی سه ره تایی وه سفکردنه لای یار، کاتیك كه شاعیر باکگراوندی زمانی و نه ده بی و وینه یی فراوانتر ده بییت و په نا ده باته بهر خوازه و تیا شیدا به تاییه تی خواستن، که دواتر به دریزی له سه ری ده دوین.

که واته وینه یی شاعیری بابه تیکی دیار و وردی نیو نه ده ب و لیکۆئینه وه ی نه ده بییه، چونکه (وینه یی شاعیری وه ک نامراییکی ره خنه یی و پیوه ریکی گرنگ به کاردیت، که ریگا به ره خنه گر ده دات، به ناخی ده قدا تیه رییت، نه یینییه کانی جیهانی دهق به دی بکات، بویه یه کی له راکانی دکتور جابر نه همه د عصفور ده لی: وینه یی نه ده بیی کرۆکی هه می شه یی شاعیر ه)، له م رووه وه کارکردن له سه ر وینه توانای یه کالاکردنه وه ی پایه کانی وینه سه ره کییه که ی شاعرمان پی ده دات، نه ک له رووی نیستاتیکی و شاعیرییه ته وه پر چیژ ده بییت، به لکو ده ستمان ده گریت له ده روون و ده ور به ری میژووی و کومه لایه تی شاعیر تیبگه یین.

نه وه ی لی ره دا مه به ستی نی مه یه نه وه یه، که وه ک بریاره شاعیر کانی وه فای سه ره نه ده بیاتی کلاسیکی کور دین، بویه پیویسته به پی پیوه ر و پیو داگ و یاسا کانی نیو بیری شاعیر و نه و کات لیک بدریته وه، واتا کودی کردنه وه ی دارشتنی وینه کان به نزیک بییت له کودی دروست کردنی وینه کان، بو نه مه ش نه و وته ی (گاستون باشلار) کومه کمان ده کات که ده بییت: (ناتوان رییت دیراسه ی وینه بگریت، نه گه ر به خودی وینه خوی نه بییت)، هه ر بویه کارکردنه که ی نی مه له نیوان لیکۆئینه وه کونه کان و لیکۆئینه وه نوییه کان له سه ر وینه یی شاعیری به گشتی و خواستن به تاییه تی، نه وه ی دووه میا نمان هه ل بژاردوو، چونکه کاره که به ناراسته یه کی تر دا ده روات، روونتر بلین ناراسته ی راسته قینه ی خوی وه ر نا گریت.

ته وه ری دووه م: چه مک و زارا وه ی خواستن :

یه که م: پیناسه ی خواستن :

هونه ری خواستن گرن گترین و چرترین هونه ری شاعیر، هونه ری که له نه ده بیاتی دنیا دا بایه خ و گرن گیییه کی تاییه تی هه یه له چاو هونه ره شاعیری و زمانیییه کانی تر دا، شیوازی که به بیر مه ندیکی وه کو نه رستو به مه زنتین شیوازی داده نییت و به به لگه ی لیها تووی و توانا داری ده سه لی نییت. له زمانی نینگلیزی دا به رام به ر خواستن (الاستعاره) زارا وه ی (metaphor) هه یه، که له فه ره نگی نو کسفورد دا (بریتییه له وشه یه ک یان ده ر بړاویک که به شیوه یه کی خه یائی به کاردیت به مه به ستی وه سفکردنی که سیک یان شتیك، له پیناو پیشان دانی نه وه ی که دوو که س یان دوو شت سیفه ت و تاییه تمه ندییان له یه که وه نزیک بییت،

بەمەبەستی بەهێزکردنی سیفەت و تاییە تەندیبەکەییە لەرێگەی یەکیکیانەوه بۆ ئەوی تریان^٨، هەر دەقیك ئەم هونەری تیدا بەکاربەریت بەردەوامییەك و توانای مانەوه بەدەقەكە دەبەخشیت ، چونکە ((بەمیتافۆربوونی دەق بەهای کراوه و چێژ و ئیستاتیكا دەخولقیییت، هەمیشە تەماشاکانی ئیەم بۆخۆی گلدەداتەوه و هەلەدەگریتەوه، و لە دیدی ئیەم بەرامبەر بەخۆی دەکات کە پڕۆسیسی هەلکەندن و شۆرپوونەوه لە هەناوی ئەو دەقانه جیە جیەکیین))^٩، ئەم هونەرە لە بنەرەتدا لە هەناوی هونەری چواندەوه هاتووەتە دەرەوه، بەلام بەجۆریك کە خواستن پلەیهك بەرزتر و زیاتریش وردەکاری و کورتبەری تیدا دەکریت و پانتاییەك و مەودایەکی فراوانتر دەبەخشیتە خەیاڵی شاعیر بۆ نامیتەکردن و لیکدانی ئەو شت و بابەتانهی توانای لیک نزیکردنەوهیان هەیه و لەروویەکەوه، یان لەچەند روویەکەوه ئەیهك دەچن یان بەوجۆری کە شاعیر ئەیهوی ئەیهك تری نزیکیان بکاتەوه.

ئەم هونەرە ئەک لەشعیری کۆندا بەئکو بواریکی فراوانی بەخشیوەتە شیعری نوێ و تارادەیه کیش زمانی ئەو مروقانهی کە هۆشیارییهك و رۆشنیرییهکیان هەیه لە بوارەکانی تری ژياندا جگە لە ئەدەب، چونکە خواستن کاریگەری و جیکەوتیک لە سەر خەیاڵ و هۆشی گویگر یان خوینەر درووست دەکات ئەویش بەهۆی ئەو تیکە لکردن و گواستنەوهییهی کە لە سیفات و تاییە تەندیبەکەییە شتەکاندا دەکریت ئەگەر پەیی پیبیریت دیارە وەک نامازەمان پیندا ئەم تیکە لکردن و گواستنەوهییه پیبوستی بە پاشخان و هۆشیارییهکی مەعریفی هەیه و لەخۆوه نابیت، ئەم گرنگی و بایەخە هونەری خواستن نوێ نییه و مروقانییهتی لەزووهوه کاری لەسەرکردووه دەتوانین بۆ ئەو کاتە بگەرینینەوه کە مروقەکان هەوئیان داوه کار لەسەر زمان بکەن و ئەهینییەکانی دەر بخرن و ویستووینانە توانای خۆیان لە زماندا دەر بخرن و دواجار شیعەر و ئەدەبیش لەخاکی زماندا گەوره دەبیت و دیتە بەر، بۆیه لیرەدا چەند رابووچوونیک دەهینینەوه کە هەریهکە لە فەیلەسوفان و ئەدیبان و رەخنەگران و زمانناسان لەبەر گرنگی و بە پیزی هونەرەکە تیروانینیان هەبووه و جیببایەخی زۆرینەیان بووه، ئەوانەش (ئەرستۆ) جیاواز لە سۆفستاییەکان کە کۆمەلێک وانەبیژو وتاربیژ بوون لەوسەر دەمەدا زیاد لە سنوور بایەخیان بەم هونەرە دەدا و بەجۆریك کە خەلکانیکی زۆر لە قسە و وتارەکانیان تینەدەگەیشتن و هەروەها جیاوازیش لە (سوقرات و ئەفلاتون) کە خواستن کەمتر و بەئکو هەر جیگە بایەخ پیندان نەبووه لایان، بەئکو (ئەرستۆ) کاری لەسەر کردووه بەشیوهیهك کە بەهونەریکی بەرز تیبی روانیوه و سنوریکیشی بۆ داناوه نوسیویهتی ((خواستن گواستنەوهی ناوی شتییکە بۆ شتیکی تر، لە رەگەزەو بۆ جۆر یان لە جۆرەوه بۆ رەگەز یان لەجۆرەوه بۆ جۆر یان بە پیبی خواستنی نواندن))^{١٠}، ئەم پیناسەیهی ئەرستۆ لەوکاتەدا زاده و هەلقولای سەردەمەکەیهتی ئەرستۆ مەبەستی بووه و ویستویهتی سنوریک بۆ ئەو ناوئینانە زمانییە کە لەوسەر دەمەدا باو بووه بەشیوهیهکی لەخۆوه و هەرەمەکی دابنی.

هەروەها (جاحز)یش لەبارە خواستنەوه نوسیویهتی ((ناوانی شتییکە بە شتیکی تر ئەگەر جیگای گرتەوه))^{١١}، واتا دەبیت پەیهوندیبەک هەبیت ئیتر لە هەر روویەکەوه بیت و نابیت لەخۆوه بیت.

ئەبو یەعقوبی سەكاكیش ئە كتیبی (المفتاح العلوم) بە شیوهکی روون كە بە جوانی خوینەر تیدەگە یەئیت، نوسیویەتی ((خواستن ئەوویە كە ناوی لایەکی دوو لاکە ی چواندن بەئیت و مەبەستت لاکە ی تری بیت، وەها پیشان بەریت كە چوینراو چوو بیتە رەگەزی پێچوینراو وە تاییە تاییەکانی پێچوینراو ئە چوینراو (دەرخەیت))^{١٢} ئەم جوړە ناساندنە ی خواستن لای ئەبو یەعقوبی سەكاک ی زیاتر ئە جوړی (خواستنی ئاشکرا) وە نزیکە تا پیناسە ی خواستن بەگشتی بۆ نمونە ئەمانە ویت (یار) بە (مانگ) بچوینین، کاتیك ناوی (مانگ) ئەهینین بە پێی پیناسە کە ی ئەبو یەعقوبی سەكاک ی مەبەستمان (یار) و دواتر تاییە تاییەکانی (مانگ) ئە (یار) دا دەچەسپینین.

یەکیکی تر ئەو پیناسانە ی كە سەبارەت بە خواستن هاتوو دەئیت: ((خواستن هیچ نییە جگە ئە چواندنیکی كورت، بەلام ئە چواندن بەهیزتره))^{١٣} ئەو ی ئەم پیناسە یە دا دەكریت هەئوستە ی ئەسەر بكریت دەستەواژە ی (بەهیزتره) یە، لێرە دا دەكریت بپرسین، ئەو جیاوازیانە چیبە كە وای كردوو خواستن ئە چواندن بەهیز تر بکات، بۆ وەلامدانە وە ی ئەم پرسیارە چەند جیاوازییەکی دیار و روون دەبینریت ئەوانە هاتنی یەکیك ئە دوو لاکە ی چواندن ئەمەش جوړیك ئە شیعرییەت بە خواستن دەدات ئەچاو چواندندا، هەر وەها گەران و وردبوونە وە ی خوینەر یان هەبوونی جوړیك ئە ئائۆزی و زوو خۆبە دەستە وە ئەدان ئە خواستندا چونکە پێویستە خوینەر ئە خواستندا بەدوای لاکە ی تردا بگەریت ئە کاتیكدا ئەم بە دواگە پانە ئە چواندندا بەرچاو ناکە ویت و راستە و خۆ هەردوو لاکە هاتوون، جیاوازییەکی تر توانای تیکە ئکردن و خواستنی سیفات و تاییە تەمەندی شتەکانە بۆ یەکتەری كە ئەمە ئە چواندندا بەرچاو ناکە ویت.

ئەناو كوردیشدا خواستن هەر وەك زوریك ئەمیللە تان نوسەران و رەخنە گران و ئەوانە ی كە ئەبووارە دا کاریان كردوو جیگای دەستیان دیارە و کارەکانیان جیکە و تیکی هەبە لای خۆیانە وە پیناسە ی ئەم هونەرە بەرزەیان كردوو و بۆ خوینەرانیان روونکردوو و تەو، ئەوانەش مامۆستا عەلادین سەجادی ئە پیناسە ی خواستندا دەنوسیت ((خواستن ئەوویە كە كە وشە یەك ئە شتیكا بەکارهینراو، كە ئەو شتە چوینراو بەگوزارە، رەسەنی وشە كە ئەبەر پەییوەندی لیکچوون (مشابه) .))^{١٤}

هەر سەبارەت بەم هونەرە مامۆستا (عەزیز گەردی) دەنوسیت ((خواستن بریتییە ئە بەکارهینانی وشە یەك بۆ دەربیرینی مانایەکی تر بیجگە ئە مانای درووستی وشە کە، بەمەرجی پەییوەندی نیوان مانای درووست و مانای خوازەبی وشە کە ویکچوون بیت، ئەبی نیشانە یەکی هەبیت كە ئیمە مەبەستمان ئەم وشە خواستراو یە ئەك درووستە کە))^{١٥} ئەو پیناسە و راو بۆ چوونانە ی سەر وە دا ئەسەر خواستن دەتوانین بگەینە ئەو رایە ی كە خواستن یەکیكە ئە هونەرە هەر بەرزەکانی روونبیرتی و رەوانبیرتی ئە هەناوی چواندنا وە هاتوو تە دەروە، چواندنیكە كورت و چرکراو تەو، بەنە هاتنی لایەنیکی سەرەکی چواندن، ئە شیعری کۆن و نویدا بە دەگمەن شیعەر دەبینین خالی بیت ئەم هونەرە بەرزە، چونکە هونەری تیکە ئکردن و لیکدان ی شتەکانە بواریکی فراوانمان پێدەدات بۆ درووستکردنی وینە ی زۆر و لەبن نە هاتوو و هەریویە بە کۆلە کە ی درووستکردن و دیارترین شیوازی وینە ی شیعری و هونەری دادە نریت.

دووهم: بنه‌ره‌ته‌کانی خواستن:

نووسهران و ره‌خنه‌گرانی بواری نه‌دهب و به‌تاییه‌تی ره‌وانبیزی چوار بنه‌ره‌تی سه‌ره‌کییان بو هونه‌ری خواستن داناوه، نه‌وانیش:

یه‌که‌م: بو خواستراو (المستعار له) له چواندندا به‌رامبه‌ر (لیچوو) دیت، نه‌و بنه‌ره‌ته‌یه که شاعیر مه‌به‌ستی‌تی و فوکه‌سی وینه‌کان نه‌م بنه‌ره‌ته‌یه و سیفه‌ت و شتی نه‌وانی تری بو‌ده‌خو‌ازین.

دووهم: لی‌خواستراو (المستعار منه) له چواندندا به‌رامبه‌ر (له‌وچوو) دیت، نه‌و بنه‌ره‌ته‌یه که سیفه‌ت و شته‌کانی لی‌ده‌خو‌ازین بو بو‌خواستراو، ریژه‌ی جوانی و به‌هیزی و ناشکرایی نه‌م بنه‌ره‌ته‌دا زورتره له بو خواستراو، هه‌ر بویه له‌مه‌وه بو بو‌خواستراوی ده‌خو‌ازین.

سییه‌م: خواستراو (المستعار) له چواندندا به‌رامبه‌ر (رووی لی‌کچوون) دیت، واتا نه‌و سیفه‌ته‌یان نه‌و شته‌خواستراویه که شاعیر نه‌یه‌ویت بی‌خو‌ازیت بو شتیکی تر، باس بکریت و باس نه‌کریت، ریژه‌وی خواستنه‌که ناگوریت.

چوارم: ((نیشانه‌یه‌کی وشه‌یی یان واتایی (القرینه‌ الفقیه‌ او المعنویه) نه‌م نیشانه‌یه‌ش ریگه‌ له‌وه‌ی که خواستنه‌که مه‌به‌ستی درووستی وشه‌ به‌کاره‌ینراوه‌که (لی‌خواستراو) بی‌ت))^{١٦}

بو نموونه وه‌هایی شاعیر نه‌م دی‌ره‌دا ده‌ئیت:

ماهی شه‌ونارام به‌ خه‌نده هات نیقابی کرده‌وه

ناسمان نه‌زمی سوره‌ییا، شه‌وقی مه‌هتابی شکا^{١٧ ١٨}

واتا مانگی شه‌ورازینه‌ره‌وه‌م به‌ پیکه‌نین و به‌ لادانی په‌چه‌وه، که هات، ناسمان په‌شو‌کاوه‌و نه‌و ریگی و کو‌بوونه‌وه و چلچراییه‌ی نه‌ما و مانگییش تریفه و شه‌وقی له‌بارچوو.

نه‌وه‌ی لی‌ره‌دا ئیمه و لی‌کو‌ئینه‌وه‌که مه‌به‌ستمانه‌ به‌ریاسی بده‌ین، یه‌که‌م وشه‌ی دی‌ره‌ شیعره‌که‌یه که (ماه)، نه‌م وشه‌یه له جیگای خوی نه‌هاتوو به‌لکو خواستراوه بو یاره، بو نه‌مه‌ش وشه‌کانی (خه‌نده) و (نیقاب) کو‌مه‌کمان ده‌کات، که شاعیر مه‌به‌ستی یاره نه‌ک مانگی ناسمان، ده‌بینین نه‌وه‌ی که شیعریه‌ته‌که‌ی به‌خشیوه به‌و دی‌ره و نه‌وه‌ی وینه‌ سه‌ره‌کییه‌که‌ی درووستکردوو و وینه‌کانی تر به‌ ده‌وریدا ده‌سورینه‌وه‌ ماهه، کورت و چریش بووه‌ته‌وه نه‌ویش نه‌وه‌یه که شاعیر ده‌یه‌ویت بلیت رووی یاره‌که‌م وه‌ک مانگ به‌شه‌وق و سپییه، که‌چی له ریگه‌ی خواستنه‌وه نه‌وانه‌ی به‌شاراوه‌یی وتوو، بو روونتر کردنه‌وه‌ی وینه‌که له بنه‌ره‌تندا به‌م شیوه‌یه‌یه:

یار----- بو‌خواستراوه (له دی‌ره‌که‌دا نه‌هاتوو)

ماه----- لی‌خواستراوه (له دی‌ره‌که‌دا هاتوو)

سپییتی و شه‌وقداری و نارابه‌خش----- خواستراوه (له مانگه‌وه بو یار).

خه‌نده و نیقاب----- نیشانه‌ی وشه‌یی (که پیمان ده‌ئیت مانگ له شوینی درووستی خوی به‌کار نه‌هاتوو).

تەوهرى سېيەم: خواستن و جورەكانى، وەك درووستكەرى وئىنەى شىعەرى لە شىعەرى وەفاییدا:

زۆربەى ئىكۆلەران و رەخنەگرانى ئەم بوارە، كۆكن لەسەر پۆلئىنبەندىيەك بۆ خواستن، ئىمەش لەبەر
رۆشنايى ئەو پۆلئىنە كار لەسەر شىعەرەكانى وەفایى دەكەين و بنىاتى وئىنە شىعەرىيەكە بە پالپشتى خواستن
بەرباسدەدەين:

يەكەم: بە پيى دوولايەنەكە (بۆخواستراو، ئىخواستراو)

دووم: ئە رووى گونجانى خواستراوەكە ئەگەل دوولايەنەكە

يەكەم: بە پيى دوولايەنەكە (بۆخواستراو، ئىخواستراو): ئەمەشيان دابەشكراوە بەسەر دوو جوردا:

١- بە پيى هاتن و نەهاتنى دوولايەنەكە

٢- بە پيى هەستى و ژيرى دوولايەنەكە

١- بە پيى هاتن و نەهاتنى دوولايەنەكە:

ديارتريين و بەربلاوترين دوو جورى خواستن، ئەم دوو جورەيه، هەموو جورەكانى تری خواستن بەدەورى ئەم
دوانەياندا دەسورئىنەو، هەرچى پرۆسەى خواستن و ئىخوازين هەيه، بە هەناوى ئەم دوو جورەدا
تيدەپەريت، ئەوانيش:

١-خواستنى ئاشكرا (الاستعاره التصريحيه)

ب-خواستنى دركاو (الاستعاره المكنيه)

١-خواستنى ئاشكرا (الاستعاره التصريحيه):

يەكەم جورى خواستنه، ((ئەو خواستنهيه كە تيايدا لەوچوو دەربكەويت و ئىچوو دەرنەكەويت))^{١٩}،
بەزارەووەكانى خواستن بەواتا ئىخواستراو دەربكەويت و بۆخواستراو دەرنەكەويت، بۆيه پيى دەوتريت ئاشكرا
چونكە وشەكە بە ئاشكرا دەخوازين، ئەم جورى خواستن هونەريكى بەرزى لە جيدانانى تيدايە،
بەمانايەكى تر دەستكاري كردن و كارکردنە لە زماندا، واتا زمان لە ئاستى ئاسۆييەو دەگوازيتەو بە
ستوونى، شىعەريەت و فۆكەسى وئىنەكە بەدەورى ئەو دەستكاري كەردنەدا دەسورئىتەو، ئەووش ئاشكرايه كە
((لەرۆوى زانستى رسته سازييەو شىعەريەت پەيوەندى نيوان رۆنانى ژيرەو و رۆنانى سەرەوويه،
بەشيوويهك ئەگەر رۆنانى ژيرەوى رسته وەك رۆنانى سەرەوى رسته بوو ئەوا شىعەريەتى تيايدا نيبەو
ئەگەر جياواز بوو شىعەريەتى تيادايه))^{٢٠}، بۆنمونه وەفایى كە لەم ديرهدا دەلييت:

حەيرەتزدەهەي نيرگس و نەبرۆتە وەفایى

كافر نيبە و مەست و لە ميحرابى دوعدا

لە

وهفایی لہم دیرہدا دەئیت: واقورماوی و سەرسامیی و ناشوڤتە حائیم هیی نیرگس و ئەبرۆتە ئەی یار، تۆمەتی کافر بوونم مەدە پال کە مەستیم هیی نیرگسە و دەستە و دووعاییم هی تاقی میجرابی ئەبرۆتە، لہم دیرہدا وشە یەک لہ جی و شوینی راستە قینە ی خۆی دانە نراوە، لہ کۆی وشە کانی بەیتە شیعرییە کە غەریبتر و لانە وازتر دیتە بەرچاوە، نەمە بە پیودانگی بواری لیکسیکی فەرھەنگی بیری ناخیوهرانی زمانی کوردی، ئەگینا بە پیوهری شیعرییەت و درووستکەری وینە چەق و نیوہندی بەیتە کە یە، ئەو وشە یەش وشە ی (نیرگس)ە، وهفایی شاعیر لہ بنەرەتدا وینە یەکی لہ زینەدا یە کە چاوی یارە کە یەتی وەکو نیرگسە، مەستە و سپی ھەنگەراوە، دیت نەمە وینە یە کورتتر دەکاتە وە و تەنھا دیویکی خواستنە کە لێخواستراوە دایدە نیت و ئەو ی کە پیچواندووہ (نیرگس) بە ناشکرا دەبەینیت، بۆ یە پییدە لێن ناشکرا، ئەو ش ھە یە کە لہم ھونەر و وینە کاریبەدا شاعیر بۆ ئەو ی خوینەر یان گوینەر بە ھە ئەدا نە چیت نیشانە یە ک یان قەرەینە یە ک دەبەینتە وە بۆ ئەو ی بۆ خواستراوە (چاوە) و ن نە بیت و نە بیتە مەتە ل، بۆ نموونە لہ دیرە کە دا نیشانە یە کانی (حەیرە تزدە دەیی، ئەبرۆ، مەست) کە یە کە میان حەیرە تزدە دەیی و سەرسامی و ناشوڤتە حائی وهفایی روونە کە بۆ نیرگسی راستە قینە نییە، بە لکو بۆ چاوە، دوانە کە ی تریش نزیکن لہ چاوە وە یە کیکیان وەکو نزیک ی و لہ یە ک کیلگە ی واتاییدان و ئەو ی تریان سیفە تی چاوە، بۆ یە لہم دیرەدا ھە موو بنە کاکانی خواستن بە تاییە تی خواستنی ناشکرا دەبەینیت، بە م شیوہ یە:

چاوە-----بۆ خواستراوە (نە ھا تووہ)

نیرگس-----لێخواستراوە (ھا تووہ)

سپیت ی و مەستی-----خواستراوە

حیرە تزدە دەیی و ئەبرۆ و مەست-----نیشانە ی خواستن

لہ دیریکی تردا وهفایی دەئیت:

چاوی خوینین غەرق ی پەروین بوو، لہ بی میهری گوئم

مات و حەیرانم لہ سەر چی ماہی تابانم نە ھا ت ٢٢

لہم دیرەدا وهفایی شاعیر دەئیت: چاوی خوینینم کە دوا پلە ی گریان و مە حوی وتە نی لہ چاوا نمی گریبە نە ماوە، نو قمی فرمیسی پەرویناسا بوو و کە چی سەرم سورماوە ھیشتا یاری گوئاسا و مانگناسام دیار نییە. ئەم دیرە نە ک ھەر وینە یە کە، بە لکو بوو تە شە بە نگیک لہ وینە ی شیعریی و گە مە ی زمانی، سی وینە ی شیعری لہ پێگە ی ھونەری خواستندا کە ھونەری خواستنی ناشکرایە، خولقاندووہ، وینە ی یە کە م لہ بری فرمیسیک پەروینی ھینا وە تە وە، شەش حەوت ئەستیرە ن لہ شیوہ ی ھیشوو و ھە ندیجاریش بیچمی ملوانکە یە ک وەردە گرن، ھەر فرمیسیکی چوواندووہ بە ئەستیرە یە ک، لہ وینە ی دووہ میشدا وە ک ھە میشە لہ بری یار گوئی داناوە،

له سببه میاندا وینه که ی بههیزتر کردوو و له بری یار ماهی تابانی داناوه، له ههرسی وینه که دا (فرمیسک و دوو جار یار) که بوخواستراون نه هاتوون، (پهروین و گول و ماهی تابان) که لیخواستراون، هاتوون، بو هه ریه که شیان نیشانه و قهرینه ی تاییه تی سازاندوو، بو پهروین چاوی هیناوه ته وه و بو گول میهر (سۆزی هیناوه ته وه بو ماهی تابانیش مات و جهیرانی شاعیر و نه هاتنی ماهه که ی هیناوه ته وه، له هه رسی وینه که دا درک به وه ده که یین که هیچییان له شوینی راسته قینه ی خویاندا دانه نراون، به لکو خواستراون. نه وه ی جیی تیرامان و نیستی تیکایه و وه فایه به هه وادی خه یائی دانه ی نه و سۆ وینه یه ی به یه که وه هونیوه ته وه و هه رسی وینه که وینه یه کی که وه ی لیډرووست کردوو که به ده وری خۆر و مانگ و نه ستیره دا ده سوپه ته وه نه وانیش (پهروین: نه ستیره، ماه: مانگ، میهر: خۆر)، له مه ی دوا ییدا ناوه زمه ندی وه فایه به دیارده که ویت، که میهر به دوو واتا لیکده دریته وه یه که میان به واتای سۆز و دوو میان به مانای خۆر، نیتیر لیره وه نالی ناسا، وه فایه بلای شیه ری منیش دوو رووه، یه که خه فی، یه که ناشکار.

ب- خواستنی درکاوا (الاستعاره المکنیه):

له پیناسه ی خواستنی ناشکاردا نه وه مان خسته روو که نه و خواستنه یه که تیایدا له وچوو ده ربکه ویت و لیچوو ده رنه که ویت، نه گهر نه و پیناسه یه بیچه وانه بکه ینه وه نه و خواستنی شاره ومان ده سگیر ده بیت واتا نه و خواستنه یه که تیایدا لیچوو ده ربکه ویت و له وچوو ده رنه که ویت، یان نه گهر به مانه ویت به کورتی جیاوازییه کی نه و دوو جوهری خواستن بکه یین نه و ده لیین، خواستنی ناشکارا گواستنه وه ی سیفه تیکه له شتیکه وه بو شتیکی تر له ریگه ی واتاوه، به زوری نه و جوهر خواستنه له تاکه وشه یه کدا ده که ونه وه بو نمونه (مانگ، نیرگس، سه روو، گول، نا هوو، ... هتد)، به لام خواستنی درکاوا گواستنه وه ی سیفه تیکه له شتیکه وه بو شتیکی تر له ریگه ی وشه وه، واتا له خواستنی ناشکاردا گواستنه وه ی واتاکه مه ودا که ی فراوانتره و ده شیت چهنده سیفه تیکه هه لگریت، به لام له خواستنی درکاوا گواستنه وه ی تاکه وشه یه که به زوری که وسته وه ی هونه ری خواستن له شیوه ی دوو وشه دا خۆی ده بییته وه، بو نمونه (دلته نگی خونه، پرچی شیعر، دهستی غم، به ختی خه وائوو ... هتد)، جیی وتنیشه نه وه ی که له لیکۆلینه وه نوینه کاندایا به هونه ری به که سکردن و بهرجه سته کردن ناوده بریت، زاده ی هونه ری خواستنی درکاوه و نه میش بووه ته زادگای هونه ره کانی دواتر که توانای بونیاتنان و سازاندنی وینه ی شیعییان هه یه، وه کو وه فایه له م دیره دا ده بیت:

شهریانه له سه ر موئکی دلم غه مزه و نازی

بو یه کی به جووت دین وه کو نه شته ره له جگه ردا

نه گهر ديققهت و تهفر نجهی نه م ديپه بدهين، ده بينين وهفایي سيفاتي شه پکردن و هيپرشکردن ده داته پال غه مزه و ناز، غه مزه و ناز که نه بنچينه دا بو شاعير نه بهر به کدان و هاوپه يمانن، که چي نيستا نه دووبه رهي دژبه يه کن و له سه ر موئک و مائی دله هه ژاره که ي وهفایي شه پيانه، دل و جگه ري وهفایي بووه نه ته مه يدان و شه رگه ي غه مزه و ناز، دواترش به دوو نه شته ر ده يانچو نييت.

نه م بهر جه سته کرن و به که سه کردنه ي غه مزه و ناز، نه و ريگه يه وه ده بيت که شاعير شه پکردن و په لاماردان و هاتني نه مروقه وه يان نه هر هه بوويه ک يان گيانداريک که تواناي شه پکردن و رويشتنی هه بيت خواستوه بو غه مزه و ناز، مروقه ليخواستراوه و غه مزه و ناز بوخواستراون، ده بينين نه به يته که دا غه مزه و ناز هاتوون، به مه پييه ده بيته خواستني درکاو:

غهمزه و ناز----- بو خواستراون (هاتوون)
 مروقه----- ليخواستراوه (نه هاتووه)
 شه پکردن و هيپرشکردن----- خواستراوه

يان نه ديپيکی تر دا که کوي وينه گشتييه که ي ديپه شيعره که خواستني درکاو و سرووشي به که سه کردوه، وهفایي وه که هه ميشه ياريکردنيکی ناوازه و خوياساي به وشه و وينه و واتا کردوه، هيند دلگه ش و دل سه نج و دلاويزه، هه سته که ي تابلويه کی بو نه خشان دوويت و ليپرا ده مي نييت، وه ک و تمان بو شيته لکردن و يه کالاکردنه وه ي وينه يه ک ده بيت نزيک بيينه وه نه و وشه و رهنگانه ي که وينه که ي پيکيشراوه و وهفایي ده نييت:

باغ ده ليی مه يخانه يه، پيري موغان (گل مي فروش)

لاله سه رخوش، نه رغه وان په يمانه که ش، ني رگس خومار ل ٤١

ده بينين هونه ري خواستني درکاو نه هر چوار وينه ي (گل مي فروش- گولي مه ي فروش) و سه رخوشي لاله و په يمانکيشي نه رغه وان و خوماري ني رگس، ناشکرايه شيعرييه تي به يته که نه ماندا خوي به يانده کات، که هه موويان به که سه کراون، نه وه چاوي شاعيره درک به وه ها وينه يه ک ده کات و نه وه پانتايي شيعره ريگه به وه ها زمان و وه ها وينه گه ليکی نه به ردلان ده دات، نه مه سه ره راي نه وه ي چهند ته شبيه و ياريکردنيکی واتايي جواني تي دا يه و ده تواندريت به سي شيوه ليکبدر نيته وه، بو نمونه (گل مي فروش)، ده شيت په يوه ست به پيري موغانه وه به فارسي به گول ده فرو شيت ليکبدر نيته وه، په يوه ستيش به سه رخوشي و خومار و گولته وه به (گولي مه ي فروش) ليکبدر نيته وه، خو نه گه ريش به (کل ده فرو شيت ليکبدر نيته وه) هاوکات په وه سته به ني رگس و ني رگسيش نه نه ده بيياتي کلاسيکی روزه لاتدا نه بري چاو دانراوه، هونه ري خواستني درکاو نه وه ي که هاتووه نه شيعره که دا نه وان نه که بويان خواستراوه و نه وه ي که ليخواستراوه مروقه و نه هاتووه، به م شيوه يه:

گوڤ و لاله و نهرغهوان و نیرگس-----بۇخواستراون (هاتوون)

مروڤ-----لیخواستراو (نه هاتووه)

مه یفرۆشی و سه رخۆشی و په یمانکه شی و خوماری-----خواستراون

٢- به پیی ههستی و ژیری دوو لایه نه که (بۇخواستراو، لیخواستراو)

١- دوو لایه نه که ههستی بن (استعاره محسوس لمحسوس):

ئهو خواستنه یه که ههردوو لاکه ههستی بن و به ههسته کان درکیان پییکه یین (ناساییه نه گهر خواستراوه که

ههستی بییت یان ژیری) ١١، به لام به زۆری ههستی ده بییت، وهک لهم دیرهدا وهفایی شاعیر ده ئی:

مه ششاته که شانهی له سه ری زوئفی سه نه مدا

ناشفته گی حائی وهفایی له فه لهم دا ٩ل

هونه ری خواستن له وشهی سه نه مدا که وتوووته وه و ده بییت: ئهو دهمهی که شان به قزده یینی ئارایشتگا

شانهی به زوئفی یاری وهک سه نه مدا هیئا، ریک وینه ی پهریشانی و حائی تیکچووی منی پیشاندا، حائی

من چوون زوئفی یار شیواو و ناشوخته یه، ده بینین وهفایی سه نه م که لیخواستراوه و ههستییه خواستراوه بۆ

یار که بۆ خواستراوه و ههستییه، بۆ به م جوړهی خواستن دهوتریت خواستنی ههستی به ههستی، زوئف وای

کردوو دهک به وه بکه یین سه نه م له جیی خۆیدا نه هاتوووه و بووته نیشانه ی خواستنه که:

یار-----بۇخواستراو (ههستییه)

سه نه م-----لیخواستراو (ههستییه)

پهرستن و بیدهنگی-----خواستراو له سه نه مه وه بۆ یار

زوئف و ناشفته بوونی شاعیر-----نیشانه ی خواستن

ئهو هی گرنکه لی ره جا وشهی سه نه مه، له راستیدا کو مه ئیک مه دلوول له وشهی سه نه مدا ههیه، له وانه

جوړیک له پهرستن که سه نه م پیینازانی، یان ئهو و بیدهنگی و ماتبوونه ی که له نیوان یار و سه نه مدا

هاوبه شه.

ب- ژیری بۆ ههستی (استعاره المعقول للمحسوس): ئه مهش وا ده بییت که بابه تیکی ژیری بهیتریته وه و

بخوازیت بۆ بابه تیکی ههستی:

بۆیه سووتام ئه من، عاشقی به دناوم ئه من

١٦٢ ل

دلته که م غه مزه دهیی غه مزه و نازی په رییه

لهم دیره‌دا راسته‌وخۆ چاومان ده‌چیتته سه‌ر وشه‌ی (په‌ری) و بووه‌ته نیوه‌ند و شاوشه‌ی دیره‌ شیعره‌که و تیایدا شاعیر ده‌لیت، سووتانم و به‌دناوی و که‌وته‌سه‌ر زوبانی ئه‌وی تر، هیه‌ی ئه‌وه‌یه‌ دنگه‌م خودان غه‌می غه‌مه‌ و نازی په‌ری رووخساریکه، شاعیر بو‌ ئه‌وه‌ی یاره‌که‌ی به‌رز رابگریت، ته‌شبهی ده‌کات به‌ شتیکی له‌ هه‌سته‌ده‌ر، بابه‌تیک که‌ ژیرییه‌ و له‌ له‌ فه‌ره‌نگی بیردا هه‌یه، لی ئه‌وه‌ی که‌ بیبینین یان به‌ری بکه‌وین مه‌حاله، بویه‌ لهم دیره‌دا په‌ری که‌ لیخواستراوه‌ و ژیرییه‌ و یاریش وه‌ک هه‌میشه‌ بو‌خواستراوه‌ هه‌ستییه‌. وه‌فای شاعیر ته‌نها هه‌ستی بو‌ هه‌ستی و ژیری بو‌ هه‌ستی به‌کاره‌یناوه، ئه‌مه‌ش به‌و واتایه‌ دیت، که‌ وه‌فای ته‌نها سیفاتی له‌ بابه‌ته‌ هه‌ستی و ژیرییه‌کانه‌وه‌ بو‌ یار خواستوه، نه‌ک له‌ یاره‌وه‌ بو‌ بابه‌تی ژیری و له‌ ژیرییه‌وه‌ بو‌ ژیری، ئه‌مه‌ش به‌و پییه‌ی که‌ له‌ توانای تویره‌راندا بووه.

دووهم: له‌رووی گونجاندنی خواستراوه‌که‌ له‌گه‌ل دوولایه‌نه‌که‌:

١- خواستنی ره‌ها (الاستعاره‌ المگلته)

٢- خواستنی په‌تی (الاستعاره‌ المجرده)

١- خواستنی ره‌ها (الاستعاره‌ المگلته):

((ئهو خواستنه‌یه‌ که‌ ئه‌بی به‌ ته‌نیا به‌ینری و هیچ شتیکی وای له‌گه‌ل ئه‌بی له‌گه‌ل (لیخواستراو یا بو‌ خواستراو) بگونجیت یان په‌یوه‌ندی داربیت))^{٢٢}، له‌ پیناسه‌یه‌کی تری خواستنی ره‌ها دا هاتوه‌ که‌ ((خواستنه‌که‌ به‌تایه‌ ته‌ندی یان هه‌ندی سیما به‌ستراپه‌ته‌وه‌ بو‌ هه‌ریه‌که‌ له‌ چوینراو و بیچوینراویش گونجوابیت))^{٢٣} که‌واته‌ خواستنی ره‌ها ئه‌و جوړه‌ خواستنه‌یه‌ که‌ یان ئه‌بیت به‌ته‌نها به‌ینریت یان به‌ستراپه‌ته‌وه‌ به‌ بو‌خواستراو و لیخواستراوه‌وه، وه‌ک لهم دیره‌دا وه‌فای شاعیر، زور به‌دیقه‌ته‌وه‌ بو‌ هه‌ردوو لای خواستنه‌که‌ وشه‌ی هه‌ناوه‌ته‌وه‌ و ده‌لیت:

به‌ نه‌سیم ده‌پشکووت باخچۆله‌ی سیوان

٨٨ل

یا به‌ ئه‌ی من دوگمه‌ ده‌ترازان

لهم دیره‌دا وینه‌ی خواستن له‌ باخچۆله‌ی سیواندا که‌وتوه‌ته‌وه، له‌بنه‌ره‌تدا شاعیر سنگی چوواندوه‌ به‌ باخچۆله‌ی سیوان، سنگ بو‌خواستراوه‌ و باخچۆله‌ی سیوان لیخواستراوه، ئه‌وه‌ی وینه‌که‌ی سه‌نته‌ر کردوه، وشه‌کانی (نه‌سیم و پشکووت) ه‌ که‌ سه‌ربه‌ بواری لیکیکی باخ و سیوان، هه‌روه‌ها له‌به‌رامبه‌ریشدا وشه‌کانی (دوگمه‌ و ترازان) به‌کاربردوه‌ که‌ سه‌ربه‌ بواری لیکیکی سگن، هه‌ر بویه‌ وینه‌که‌ جه‌ولان و مۆله‌قییه‌کی ئیستاتیکی ناوازه‌ی تیدا ده‌بینریت که‌ هه‌ر جاره‌ و به‌ره‌و لایه‌ک کیش ده‌گریت، بویه‌ به‌م جوړه‌ وینه‌یه‌ ده‌وتریت، وینه‌ی خواستنی ره‌ها، که‌ توانا و سه‌رنج وردی وه‌فای شاعیر پيشانده‌دات. ئه‌گه‌ر سه‌رنج بده‌ین نالی شاعیر دیره‌ شیعریکی هه‌یه‌ که‌ وه‌فای ئه‌م شیعره‌ی پی ده‌قناویران کردوه‌ و ده‌لیت:

له دوگمهی سینه دوینی نویشی شیوان

به یانیدا سفیدی باغی شیوان^{٢٤}

ئه وهی جیی سه رنجه وه فایی له بری (باغی شیوان)، (باخچۆلهی شیوان)ی به کارهیناوه، که به هاوکاری ئه و دیره نالی پلهیه که ئیستاتیکاکی به رزتر کردووه ته وه و دوو جار باغی شیوانی بچووک کردووه ته وه، جارێک پاشگری (چه ی پیداو و جارێکی تر پاشگری) و ئه.

٢- خواستنی په تی (الاستعاره المجرده):

((ئه وه یه که له رسته که دا شتیکی وای له که ئدا بوتری که په یوه ندی به (بو خواستراوه وه هه بی و له که ئیا بگونجی))^{٢٥}، ئه و تراوه که دیت نیشانه یه و وا دهکات مه بهستی راسته قینه ی بو خواستراوه تا ئیخواستراو، وه که له نموونه یه دا شاعیر ده ئیت:

که ی به سته ی زه ریکه دوو سه د به رقی ئونالی

ئه و خه نده مه گهر موعجیزه وای دی به ده هندا^{ل ١١}

وه فایی شاعیر له ریگه ی خواستنی په تییه وه، وینه یه کی چر و پیکدا چوو و ئاؤزی درووستکردووه، که مه گهر هه ر وینه ی خواستن سړی کردنه وه و ئیتیکه یشتنی ئاسان بکات و ده ق خوشیده ر بیت، له دیره شیعره که دا زه ره که به مانای زور زور وردو بچووک دیت، خواستوویه تی بو دم، زه ره که ئیخواستراوه هیچ شتیکی دیاری نه هیناوه ته وه و ده بینین دم که بو خواستراوه، جگه له وینه یه کی هونه ری خواستنی به رز که (دووسه د به رقی ئونالی)یه و خواستراوه بو دانی ئونلونی، وشه کانی (خه نده و ده هه ن)یشی هیناوه ته وه و سه ریه بو خواستراون، به م شیوه یه:

دهم-----بو خواستراو

زه ره-----ئیخواستراو

بچووکی و وردی و هه بوونی ئه م هه موو ئونلونه-----نیشانه یه که مه بهستی ده مه

خه نده و ده هه ن-----نیشانه یه و سه ریه بو خواستراون.

نه نجام:

- ١- هونهرى خواستن، هونهرىكه له هه ناوى هونهرى چواندنه وه هاتووه، هونهرى له جيدانان و بهراورد و تىكه لكردى سيفات و تاييه تمهندى شته كانه، توكمه ترين و دامه زراوترين و شيعريي ترين شىوازى و ينهى شيعرييه و پيدير و پالنه رى دروستكردى و ينهى له بننه هاتووه و تاكه هونهرىكه، كه له كونه وه تاوه كو ئىستا به هه مان شىواز، به لام به ناوى جياوازه، به شدارى كاراى هه بووه له دروستكردى و ينهى دهگه من و ناوازهى شيعرى و هيشتاش خوى دانه خستووه به رووى شاعير و دهق دا.
- ٢- وهفايى ديار ترين و گشتي ترين دوو جوړى خواستنى به كاربردووه، نه وانيش خواستنى ناشكرا و خواستنى دركاون، هه ريه كه له خواستنى ناشكرا و خواستنى دركاو، پيديرى شيعرييه تىكى به رزن به دهقى نه ده بى، له خواستنى ناشكرا دا هونهرى بهراورد و له جيدانان و به بالاپرين هه بيه، له خواستنى دركاو يشدا ئالوگورى سيفات و تاييه تمهندى شته كان ده بينرئيت له سرووشت و دهو رووبه ره وه بو يار، به پيچه وان هه وه.
- ٣- به پيى هه ستى و ژيرى دوولايه نه كه، وهفايى شاعير ته نها هه ستى بو هه ستى و ژيرى بو هه ستى به كار هينا وه، نه مهش به و واتايه ديت، كه وهفايى ته نها سيفاتى له بابته هه ستى و ژيريه كانه وه بو يار خواستووه، نه كه له ياره وه بو بابته تى ژيرى و له ژيريه وه بو ژيرى، نه مهش ماناى نه وه بيه له شيعرى وهفاييدا يار سه نته ره نه كه بابته تى تر.
- ٤- بوونى جوړه كانى خواستنى په تى و خواستنى په ها له شيعرى وهفاييدا، سه لئنه رى نه وهن، كه وهفايى له ه هونهره دا قال بووه ته وه و تيايدا شاره زا بووه، چونكه به كار هينانى نه ه دوو هونهره پيويستى به ناگادارى و ديققه تدان و وردى و هوشيارى هه بيه، به كار بردنيان له خووه نابيت، به لكو نه وه نه دى تيا بهيلرئيه وه، كه خوينه ر و گوينگر په يوه ندى نيوان ليخواستراو بوخواستراو بدوزنه وه، يان گه مه بيه كى زمانى وه ها بكرئيت، كه خوينه ر و گوينگر هه رجاره و به ره و لايه كى خواستنه كه كه مه نديش بكرئين.
- ٥- به كار بردنى هونهرى خواستن و جوړه كانى له شيعرى وهفاييدا، بووه ته پيديرى شيعرييه ت و ده ركه وتنى توانا و كار كردنى وهفايى له شيعر و زماندا، به و پييه ي زور به ي زانايان و تويزه رانى ره وانبيژى له سه ر نه وه كوكن، كه هونهرى خواستن پله بيه كه له هونهرى چواندن به رزتره و توانا و بيرودى شاعيرى دهويت.

سەرچاوهكان:

كتیبی كوردی:

- ١- بهها ئیستاتیکییهکانی شیعری لای پیره‌مێرد، شیخ نوری شیخ سائەح و گۆران)، ناسۆ عومەر مسته‌فا، ده‌زگای تووژینه‌وه و بلاوکردنه‌وهی موکریانی، چاپی یه‌که‌م، ده‌هۆک، ٢٠٠٩.
- ٢- بنیاتی وینه‌ی هونه‌ری له شیعری شیرکو بیکه‌سدا، هاوژین سلویه عیسی، ده‌زگای چاپ و په‌خشی سه‌رده‌م، چاپی یه‌که‌م، سلیمانی، ٢٠٠٩.
- ٣- دیوانی نالی، لیکۆئینه‌وه‌و لیکدانه‌وه‌ی (مه‌لا عبدالکریمی مدرس و فاتح عبدالکریم)، انتشارات کردستان، چاپی دووهم، سنندج، ١٣٧٩.
- ٤- دیوانی وه‌فایی (میرزا عه‌بدالرحیمی سابلای)، لیکۆئینه‌وه‌ی محهمهد عه‌لی فه‌رده‌اغی، انتشارات کرستان، سنندج، ١٣٨٠.
- ٥- خویندنه‌وه‌ی میتافۆر، ستاری پیرداود، ده‌زگای تووژینه‌وه‌و بلاوکردنه‌وه‌ی موکریانی، چاپی دووهم، هه‌ولێر، ٢٠١٠.
- ٦- خوشخوانی(گوزاره‌کاری، په‌وانکاری، جوانکاری)، عه‌لادین سو‌جادی، چاپخانه‌ی مه‌عاریف، به‌غدا، ١٩٧٨ز.
- ٧- په‌وانبێژی له نه‌ده‌بی کوردیدا، عه‌زیز گه‌ردی، المکتبه‌ الوگنیه، به‌رگی یه‌که‌م، به‌غداد، ١٩٧٢ز.
- ٨- لایه‌نه‌ره‌وانبێژییه‌کان له شیعری کلاسیکی کوردیدا(به‌ نمونه‌ی جه‌مدی و حاجی قادی کۆبی)، د. ئیدریس عه‌بدو‌لا مسته‌فا، چاپخانه‌ی حاجی هاشم، هه‌ولێر، ٢٠١١.
- ٩- وینه‌ی شیعری له رێبازی رۆمانسی کوردیدا، عه‌بدو‌لقادر محهمهد نه‌مین، ده‌زگای چاپ و په‌خشی سه‌رده‌م، سلیمانی، ٢٠٠٢.

نامه‌ی نه‌کادیمی به‌ زمانی عه‌ره‌بی:

- ١٠- الصورة الادبية وخصائصها اللغوية بين البلاغيين، والاسلوبيين، رسالة الدكتوراه، خالد بوزیانی، جامعة الجزائر، ٢٠٠٧م.

کتیبی عه‌ره‌بی:

- ١١- البلاغة والتطبيق، د. احمد المطلوب-د. كامل حسن البصير، وزارة التعليم العالي والبحث العلمي، الطبعة الاولى، ١٩٨٢م.

- ١٢- البيان والتبيين، ابي عثمان عمرو بن بحر(الجاحظ)، دارالكتب العلمية، الطبعة الاولى، بيروت، ١٩٩٨م.
- ١٣- جواهر البلاغة(فى المعانى و البيان والبديع)، سيد احمد هاشمى، دارالكتب العلمية، الطبعة الرابعة، بيروت، ٢٠٠٢م.
- ١٤- رؤى فى البلاغة العربية، دراسة تطبيقية لمباحث علم البيان، ا.د.زين كامل الخويسكى، د.احمد محمود المصرى، دارالوقفا، الطبعة الاولى، الاسكندرية، ٢٠٠٦م.
- ١٥- الصورة الشعرية فى الخطاب البلاغى والنقدى، الولى محمد، مركز ثقافى العربى، الطبعة الاولى، بيروت، ١٩٩٠م.
- ١٦- فن الشعر، ارسطو، ترجمة: عبدالرحمن بدوى، بدون سنة الطبع.
- ١٧- فى المصطلح النقدي ، احمد مطلوب ، منشورات المجمع العلمى، بغداد، ٢٠٠٢ .
- ١٨- كتاب مفتاح العلوم، ابي يعقوب يوسف بن ابي بكر محمد بن على السكاكى، دار الكتب العلمية، طبعة الاولى، بيروت، ٢٠٠٠م.
- ١٩- المعجم المفصل فى الادب، اعداد: الدكتور محمد التونجى، الجزء الاول ، دار الكتب العلمية، الطبعة الثانى ، بيروت، ١٩٩٩م.

كتيبى نينگليزى:

20 -Oxford advance learning dictionary, A.S Hornby .oxford university press, sixth edition,UK.2004,page803.

پهراوی زهکان:

- ١- وهفایی، یهکیکه له شاعیره دیار و بهناویانگهکانی نهدهبی کلاسیکی کوردی و شاعیرانی ناوچهی موکریان، ناوی تهواوی (میرزا عهبدولرهمیمی کوری مهلا غهفووری سابلاخی) یه، له سالی ١٨٤٤ له شاری مهاباد له دایکبووه، یهکهه شاعیر بووه که شیوازی شیعری قوتابخانهی بابانی گواستووتهوه بو ناوچهی موکریان، شیعرهکانی به ههموو پیوهه نهدهبی و رهوانبیژی و نیستاتیکییهکان، خودان ئاستیکی بهرز و پر شیعرییهته، له ئاستی وینهشدا که کاری ئیکۆلینهوهکهی ئیمهیه، شیعرهکانی تژین له وینهی ناوازه و دهگهمن و دلاویز و دلسهنج و لهبهردلان، له سالی ١٩٠٢ دوور له نیشتمان بهخاک دهسپێردی. (سوود له-میژووی نهدهبی کوردی، بهرگی چوارهه، دکتور مارف خهزنهدار، چاپی دووهه، دهزگای ئاراس، ههولیر، ٢٠١٠-وهرگراوه).
- ٢- بنیاتی وینهی هونهری له شیعری شیرکو بیکهسدا، هاوژین سلویه عیسی، دهزگای چاپ و پهخشی سهردهه، چاپی یهکهه، سلیمانی، ٢٠٠٩، ل ١٩.
- ٣- المعجم المفصل فی الادب، اعداد: الدکتور محمد التونجی، جزو الاول، دار الکتب العلمیه، الگبعه الپانی، بیروت، ١٩٩٩، ص ٥٩١.
- ٤- بهها نیستاتیکییهکانی شیعرا (لای پیره میرد، شیخ نوری شیخ ساهه و گوران)، ناسو عومهر مستهفا، دهزگای توژیینهوه و بلاوکردنهوهی موکریانی، چاپی یهکهه، دهوک، ٢٠٠٩، ل ١٤١.
- ٥- وینهی شیعری له ریوازی رومانسی کوردیدا، عهبدولقادر محهمهه نهمین، دهزگای چاپ و پهخشی سهردهه، سلیمانی، ٢٠٠٢، ل ١٢.
- ٦- الصوره الادبیه وخصائصها اللغویه بین البلاغیین، والاسلوبیین، رساله الدکتوراه، خالد بوزیانی، جامعه الجزائر، ٢٠٠٧، ص ٢١.
- ٧- الصوره الشعریه فی الخگاب البلاغی والنقدی، الولی محهم، مرکز پقافی العربی، الگبعه الاولی، بیروت، ١٩٩٠، ص ٧.
- ٨- Oxford advance learning dictionary, A.S Hornby .oxford university press, sixth edition,UK.2004,page803
- ٩- خویندنهوهی میتافور، ستاری پیرداود، دهزگای توژیینهوه و بلاوکردنهوهی موکریانی، چاپی دووهه، ههولیر، ٢٠١٠، ل ١٠.
- ١٠- فن الشعر، ارگو، ترجمه: عبدالرحمن بدوی، بدون سنه الگبع، ص ١١٦.

- ١١- البيان والتبيين، ابي عيمان عمرو بن بحر(الجاحظ) ، دارالكتب العلمية،الجبعة الاولى، بيروت، ١٩٩٨م، ص ١٥٣.
- ١٢- كتاب مفتاح العلوم، ابي يعقوب يوسف بن ابي بكر محمد بن علي السكاكي، دارالكتب العلمية، جبعة الاولى، بيروت، ٢٠٠٠م، ص ١٥٦.
- ١٣- جواهر البلاغة(في المعاني والبيان والبديع)، سيد احمد هاشمي، دارالكتب العلمية، الجبعة الرابعة، بيروت، ٢٠٠٢، ص ٢٦٤.
- ١٤- خوشخواني(گوزاره كاري، رهوانكاري، جوانكاري)، عه لادين سوجادي، چاپخانه مه عاريف، به غدا، ١٩٧٨ز، ل ٦٤.
- ١٥- رهوانبيژي له نه ده بي كورديدا، عه زيز گه ردي، المكتبه الوگنيه، به رگي يه كه م، به غداد، ١٩٧٢ز، ل ٦٩.
- ١٦- البلاغه والتكبيق، د. احمد المگلوب- د. كامل حسن البصير، وزارة التعليم العالي و بحپ العلمى، الجبعة الاولى، ١٩٨٢، ص ٣٤٦.
- ١٧- ديوانى وه فايى (ميرزا عه بدالرحيمى سا بلاخى)، ليكؤلينه وهى محه مه د عه لى فه ره داغى، انتشارات كرستان، سنندج، ١٣٨٠، ل ٣٧.
- ١٨- ليروه به دواوه، به پيوستمان نه زانى هه موو جاريك ناوى ديوان و ليكؤلهر و چاپخانه و شوين و سال بنووسين، به لكو ته نها ژماره لاپه ره كه نامژه پيئده دهن، چونكه هه مان سه رچاوه يه و ته نها ژماره نه و لاپه ره يه ده نووسين كه دي ره كه لى ليوه رگيراه.
- ١٩- البلاغه والتكبيق، د. احمد المگلوب- د. كامل حسن البصير، وزارة التعليم العالي و بحپ العلمى، الجبعة الاولى، ١٩٨٢ م، ص ٣٥٠.
- ٢٠- فى المصكح النقدى، احمد مگلوب، منشورات المجمع العلمى، بغداد، ٢٠٠٢، ص ٤٦.
- ٢١- روى فى البلاغه العربيه، دراسه تكبيقيه لباحپ علم البيان، ا. د. زين كامل الخويسكى، د. احمد محمود المصرى، دارالوفا، الجبعة الاولى، الاسكندريه، ٢٠٠٦، ص ١٢٤.
- ٢٢- رهوانبيژي له نه ده بي كورديدا، عه زيز گه ردي، المكتبه الوگنيه، به رگي يه كه م، به غداد، ١٩٧٢ز، ل ٨٢.
- ٢٣- لايه نه ره وانبيژيه كان له شيعرى كلاسيكى كورديدا(به نمونه لى حه مدى و حاجى قادرى كؤيى)، د. نيدريس عه بدولا مسته فا، چاپخانه لى حاجى هاشم، هه و ليير، ٢٠١١، ل ١٩٨.
- ٢٤- ديوانى نالى، ليكؤلينه وه لى كدانه وهى (مه لا عبدالكريمى مدرس و فاتح عبدالكريم)، انتشارات كرستان، چاپى دووهم، سنندج، ١٣٧٩، ل ٣٢٠.
- ٢٥- رهوانبيژي له نه ده بي كورديدا، عه زيز گه ردي، المكتبه الوگنيه، به رگي يه كه م، به غداد، ١٩٧٢ز، ل ٨١.

ملخص البحث

هذه الدراسة الموسومة بـ ((الصورة الشعرية في شعر (وفايي) الصورة الاستعارية (نموذجاً))، عبارة عن دراسة وصفية تحليلية من منظور الصورة الشعرية وخصوصاً الصورة الاستعارية في الأشعار الكردية لـ (وفايي)، يعد (وفايي) من أبرز وأشهر شعراء الأدب الكلاسيكي الكوردي وشعراء منطقة موكرين، وهو أول من نقل الأسلوب الشعري للمدرسة البابانية إلى منطقة موكرين. أشعاره بكافة المقاييس الأدبية والبلاغية والاستطيقية ذات مستوى عالٍ من الشعرية، وفي مستوى الصورة الشعرية أشعاره مزينة بالصور النادرة والفريدة.

يتكون هذا البحث من مقدمة و ثلاثة محاور :

يتضمن المحور الأول المفهوم والمصطلح ودور الصورة الشعرية في التفسير والبحث في البنية الشعرية وإدراك وتحديد شعرية النص من ناحية الصورة الشعرية.

أما المحور الثاني يتضمن مفهوم ومصطلح الاستعارة كأهم أساس لرسم الصورة الفنية ورصانة في الشعر القديم والحديث وعرض وجهات نظر الباحثين ونقاد الأدب.

المحور الثالث يتضمن الاستعارة وأنواعها كأساس للصورة الفنية في شعر (وفايي)، وهذا بتطبيقه على أشعار (وفايي).

و ثم عرض تلك النتائج التي توصل إليها البحث، ومنها:

١- الاستعارة، يعتبر من إحدى فنون التشبيه في الأصل. فن وضع الكلمة مكان أخرى والمقارنة واختلاط صفات ومميزات الأشياء.

٢- يستخدم (وفايي) نوعان من الاستعارة من حيث البروز والعموم وهما الاستعارة التصريحية والاستعارة المكنية، حيث يعد كل منهما الركيزة الأساسية في إعطاء اسمى مراتب الشعرية للنص الأدبي، يتضمن الاستعارة التصريحية فن المقارنة والوضع، أما المكنية فيتضمن تبادل صفات الأشياء في طبيعة ومحيط الحبيبة، وبالعكس.

٣- حسب حساسية وضرورة المجالين، يستخدم الشاعر وفائي المحسوس للمحسوس والعقلي للمحسوس. وهذا يعني أن الوفايي قد استعار موضوع صفات الحبيبة فقط من موضوع المحسوس والعقلي، وليس من الحبيبة إلى الموضوع العقلي ومن العقلي إلى العقلي، يتضح مما سلف أن الحبيبة عند (وفايي) المركز وليس موضوع آخر.

- ٤- وجود نوعا الاستعارة (المجردة والمطلقة) في قصائد الوفايي دليل على انه كان على دراية كاملة بهذه الفنون، لان استخدام مثل هذه الفنون يحتاج الى الالمام والتركيز الدقيقين.
- ٥- استخدام الاستعارة وفنونها فقط من قبل وفايي، دليل على قدرة وبراعة الشاعر من الناحية الشعرية واللغوية.

ABSTRACT

The present research, which is entitled "Imagery in Wafayi's Poetry; Metaphor as an example", is a descriptive analysis of Wafayi's Kurdish poems. Wafayi is one of the famous poets of classical Kurdish poetry in Mukrian region. He was the first poet to introduce the style of Babani's school to Mukrian region. His poems, by every means of rhetorical and aesthetic criteria, are of a high standard, and they are very rich concerning imagery.

The research consists of an introduction and three chapters: In the first chapter is about the concept and the role of imagery in analyzing and studying structure of a poem and assigning the poetics of a text.

In the second chapter, the concept of metaphor is analyzed as the most important element in figurative language, as well as referring to the views of scholars and critics.

In the third chapter, metaphor and its types as elements of figurative language in Wafayi's poetry is studied through practicing it on his poetry.

The research ends in a number of conclusions, followed by Arabic and English abstracts.